

[Hrvatska](#), [Izdvojeno](#), [Tema dana](#)

Do kraja godine riješit će status asistenata u nastavi, hoće li dobiti veće plaće?

objavljeno prije 2 tjedna Piše [Biljana Bašić](#)

0

U Hrvatskoj ima više od 4000 pomoćnika u nastavi i stručnih komunikacijskih posrednika (SKP) (oni rade s gluhom, nagluhom i gluhoslijepom djecom), a njihov status je izuzetno slabo reguliran. Neki asistenti u nastavi zaposleni su na ugovor o radu koji se prekida na kraju školske godine i oni opet moraju konkurirati na natječajima koje raspisuje osnovne i srednje škole prema svojim potrebama. Dio asistenata u još je težoj poziciji jer rade na ugovor o djelu, što je zapravo protuzakonito jer je riječ o kontinuiranom poslu tijekom cijele školske godine. Njima ne ide ni radni staž, nemaju pravo ni na božićnicu, regres...a plaćeni su prema broju odrađenih sati. Tako da u slučaju bolesti djeteta ili drugih okolnosti, a i sami se mogu razboljeti ili zbog nekih razloga ne mogu dolaziti u školu, ostaju bez primanja.

Svi asistenti pak rade za plaću ili honorar koji su ispod minimalca i zarađuju u prosjeku između 2800 i 3500 kuna mjesečno. Visina satnice je izrazito neujednačena po županijama. U pravilu je to 25 kuna po satu. No, primjerice, u Koprivničko-križevačkoj županiji asistenti u nastavi dobivaju samo 19 kuna po satu. Gruba računica pokazuje da na razlici od 6 kuna, na asistentima se u županiji uštedi oko oko 300.000 kuna, a to je europski novac. U Dubrovniku će od ove školske godine pomoćnici u nastavi dobivati 35 kuna po satu. Zagreb je isto nešto velikodušniji, te asistenti imaju 30 kuna po satu.

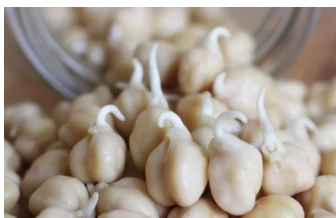
No, sve je to jako malo, s obzirom da asistenti rade izuzetno težak i odgovoran posao. Kad bi se gledalo na plaću, bilo bi malo asistenata koji bi radili taj posao. Više novca može se zaraditi tijekom turističke sezone, a turizam vapi za radnicima kojih jednostavno nema. No, za asistente u nastavi nema veće nagrade nego kad kod djeteta s kojim rade, vide pomak, ma kako on malen bio. U to sam se i sama uvjerila radeći kao stručna komunikacijska

posrednica u jednoj srednjoj školi u Zagrebu. Presretna sam što je djevojka s kojom sam radila postigla ogroman napredak, te je nakon teškog početka, završila razred s jako pristojnom ocjenom. Sigurno bi joj bilo puno teže bez moje pomoći, a ja sam se trudila da joj što više olakšam praćenje nastave. Najveće je zadovoljstvo kad je napredak bio uočljiv, a moglo bi se reći i izuzetan. A tu je svaki dan izazov i nova borba. No, kad se u to krene, odustanka nema.

Asistenti u nastavi su u priličnoj neizvjesnosti što im donosi iduća školska godina. Poslali smo zato upit Ministarstvu znanosti i obrazovanja da nam odgovori na nekoliko pitanja koja muče najveći broj asistenata u nastavi.

Sponzorirano

linker
PROJEKTI UMS

OTKRIĆE mladog studenta iz Šibenika, ovako se možete riješiti prostatitisa u nekoliko tjedana

Prvo smo ih pitali hoće li se pomoćnici u nastavi i stručni komunikacijski posrednici „ugraditi” u predstojeće izmjene Zakona o odgoju i obrazovanju koje bi trebale biti donijete do kraja godine – a što bi ipak predstavljalo pomak jer bi regulacija ipak bila čvršća i asistenti bi imali sigurnost.

U MZO-u potvrđuju da će se „izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi stvoriti se zakonska podloga za rješavanje statusa pomoćnika u nastavi i stručno komunikacijskih posrednika”.

U kom bi se pak smjeru rješavala problematika asistenata u nastavi?

„Osim planiranih Izmjena i dopuna Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, u tijeku je izrada završnog nacrtu *Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2021. – 2027.* (OPULJP) u okviru kojeg se financirati budući projekti, a jedan od njih je i Osiguravanje pomoćnika u nastavi /stručnih komunikacijskih posrednika (PUN/SKP). Sigurno je da će se u novoj financijskoj perspektivi povećati iznos prihvatljivih troškova za korisnike, a samim time i za pomoćnike u nastavi i stručno komunikacijske posrednike.

Donijet je Standard zanimanja, a u završnoj je fazi i donošenje Standarda kvalifikacija, što će svakako doprinijeti kvaliteti rada pomoćnika u nastavi i stručno komunikacijskih posrednika, što je posebno važno za djecu kojima rade”, odgovaraju u MZO.

Do kojeg bi pak vremenskog roka asistenti mogli očekivati rješenje svog statusa? Ponajprije vezano uz zapošljavanje na neodređeno vrijeme, sa sadašnjeg zapošljavanja na određeno ili čak na ugovor o djelu, iako je riječ o stalnom radu, 10 mjeseci godišnje? Mnogi asistenti su nestrpljivi, brojni rade godinama, a da njihov status nije riješen. I moraju se nakon završetka svake školske godine prijaviti na HZZ i uz crkavicu od 1600 kuna čekati sljedeću školsku godinu i nove natječaje za asistente i iznova prolaziti istu proceduru prijema. Bez obzira na to što često više godina rade s istim djetetom s invaliditetom.

Na ta pitanja iz Ministarstva najavljuju da će nakon donošenja izmjena i dopuna Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, zajedno s osnivačima školskih ustanova dogovoriti model koji bi bio prihvatljiv i održiv, a kojim bi se prije svega trebao riješiti status pomoćnika u nastavi i stručno komunikacijskih posrednika, način zapošljavanja, visina plaće i sva ostala pitanja vezana za tu skupinu.

Ministarstvo smo pitali i planiraju li ujednačiti status asistenata u nastavi, ponajprije u zapošljavanju, ali i u drugim stvarima. Primjerice, izjednačiti satnicu za pomoćnike u nastavi i stručne komunikacijske posrednike, čija visina ovisi o odlukama lokalnih zajednica. Hoće li se uvesti neka fiksna plaća, a da ne bude minimalna?

„Da, planirali smo predložiti osnivačima škola ujednačene ugovore o radu za sve pomoćnike u nastavi i stručno komunikacijske posrednike, što bi značilo ujednačene plaće,

ali i sve druge obveze (regres za godišnji odmor, božićnica, putni troškovi,...)”, odgovaraju iz Ministarstva.

Za sada asistentima preostaje pričekati kraj godine i najavljene zakonske izmjene. I nadati se da će se kod regulacije voditi računa i o tome da je svako dijete koje ima asistenta, individua za sebe i da ne smije biti ukalupljanja. Pa ako djeca imaju ista oštećenja i dijagnozu, ne znači da isti pristup asistenata može biti uspješan. Da se ne propisuju neke stroge norme koje se ne mogu primijentiti na svako dijete. Asistenti jednostavno moraju svakodnevno pratiti povjereno im dijete i prilagođavati se njegovim potrebama. Mukotrpan je to posao, ali vrijedi svake sekunde uloženog truda.

** Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije*